

Poprask na laguně aneb Bláznivá komedie Ořechovské divadlo, Ořechov / Carlo Goldoni

Poprask v Poprasku na laguně

Ořechovský divadelní soubor předchází pověst kvalitního divadelního uskupení. Plný sál diváků byl toho jasným důkazem. I volba notoricky známé divadelní hry Carla Goldoniho byla, jak se ukázalo, dobrou volbou.

Protože osobně nejsem velkým příznivcem tohoto kusu, byl jsem na výsledek nadmíru zvědavý. A hned na úvod musím konstatovat, že jsem byl v podstatě ohromen. Tempo, s jakým se inscenace rozbíhá je neuvěřitelné, a stejně tak neuvěřitelná je skutečnost, že nespadne až do závěrečné opony. Režisér Peška původní text upravil, zkrátil, a právě díky zmíněnému, až zběsilému tempu proběhne tak rychle, že si divák ani nestihne všimnout všech režijních nápadů, gagů a vymyšlených vtípků. Byl to poprask v tom nejlepším slova smyslu.

Každá ze složek inscenace, tedy herecká, režijní, scénografická a koneckonců i hudební je sama o sobě vysoce kvalitní. Proto snad ani nelze hovořit o jednotlivostech, protože mezi výkony představitelů každé z rolí není výraznějšího rozdílu, respektive všichni viditelně přesně naplňují režijní pokyn, jak svou postavu vytvářet.

Inscenaci příjemně doplňují hudební vstupy, které jsou zodpovědně nazkoušené po stránce hudební i choreografické. Živý doprovod na piano je ideální, herci disponují velmi slušným hlasovým fondem a případná (možná záměrná) kakofonie je režii vtipně „zneužita“.

Jestli bych přes to všechno měl hledat nějakou tu pověstnou mouchu, pak bych jí pojmenoval Lulka 1. Inscenační nápad nahrávání či odposlouchávání soudního vyšetřování za pomoci zvláštního vysílacího zařízení bylo samo o sobě velmi vtipné, ale do celkové koncepce inscenace mi nějak nezapadlo. Je to ale jen opravdová drobnost, která můj dobrý celkový dojem výrazněji nepokazila.

Jsou inscenace, o kterých se dá psát a diskutovat nekonečně dlouho. Buď z toho důvodu, že byly zajímavé anebo nestály za nic. V případě ořechovské inscenace není co psát, ani o čem diskutovat, protože byla ve všech směrech takřka dokonalá. Já za ni děkuji a ujišťuji je, že toto mé první setkání s jejich specifickou poetikou nebylo rozhodně poslední.

Vladimír Altán Mátl